

Apeliacinio skundo trečiajame pagrinde apeliantė kritikuoja Bendrojo Teismo taikytos kontrolės lygį; Bendrasis Teismas atlikto tik siaurą kontrolę, todėl nepasinaudojo visa jam suteikta jurisdikcija vykdyti kontrolę ir įgaliojimais atlikti peržiūrą. Tuo remdamasi apeliantė teigia, kad buvo pažeista teisė į teisingą bylos nagrinėjimą.

Ketvirtajame apeliacinio skundo pagrinde apeliantė teigia, kad skirta sankcija yra neproporcinga.

2013 m. gruodžio 6 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija prieš Lenkijos Respubliką

(Byla C-648/13)

(2014/C 45/42)

Proceso kalba: lenkų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama K. Herrmann ir E. Manhaeve

Atsakovė: Lenkijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

— pripažinti, kad neperkėlus arba nevisiškai ar netinkamai perkėlus 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/60/EB, nustatančios Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus⁽¹⁾, 2 straipsnio 19, 20, 26 ir 27 punktus, 8 straipsnio I dalį, 9 straipsnio 2 dalį, 10 straipsnio 3 dalį ir 11 straipsnio 5 dalį bei V priedą (1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 ir 2.4.1 punktus) ir VII priedą (A dalies 7.2-7.10 punktus), Lenkijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal nurodytas direktyvos nuostatas ir šios direktyvos 24 straipsnį,

— priteisti iš Lenkijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

2 straipsnio 19, 20, 26 ir 27 punktai

Komisija teigia, kad Lenkijos Respublika netinkamai ir nevisiškai perkėlė Direktyvos 2000/60/EB 2 straipsnio 19, 20, 26 ir 27 punktuose pateiktas sąvokas.

8 straipsnio 1 dalis

Komisija Lenkijos Respublikai priekaištuoja dėl to, kad Lenkijos teisės nuostatose nenustatyti reikalavimai, kurie atitiktų „Natura-2000“ vietovėms taikomas specifikacijas.

9 straipsnio 2 dalis

Komisijos nuomone, Direktyvos 2000/60/EB 9 straipsnio 2 dalis nebuvo tinkamai perkelta į vidaus teisę, kiek tai susiję su pareiga upės baseino valdymo planuose nurodyti planuojamas priemonės, skirtas susigrąžinti sąnaudas, kurios padėtų pasiekti šioje direktyvoje numatytus aplinkos apsaugos tikslus.

10 straipsnio 3 dalis

Komisija nurodo, kad Lenkijos Respublika į vidaus teisę neperkėlė Direktyvos 2000/60/EB 10 straipsnio 3 dalyje numatytos pareigos, nepaisant to, kad ši nuostata privalo būti perkelta į vidaus teisę, kad būtų pasiekti Vandens direktyvos tikslai.

11 straipsnio 5 dalis

Komisija teigia, kad Lenkijos Respublika netinkamai perkėlė Direktyvos 2000/60/EB 11 straipsnio 5 dalį, nes atitinkamos Lenkijos teisės nuostatos taikymo sritis siauresnė už direktyvos atitinkamos nuostatos taikymo sritį.

V priedas

Komisija mano, kad nors V priedas didžiąja dalimi perkeltas į Lenkijos teisę, vis dėlto kai kurie šio priedo punktai nebuvo perkelti. Netinkamas perkėlimas pirmiausia susijęs su upės baseino valdymo planų patikimumo laipsnio vertinimo įtraukimu (1.3, 1.3.4 ir 2.4.1 punktai), buveinių ir rūšių stebėjimu saugomose teritorijose (1.3.5 punktas) ir hidromorfologinių charakteristikų neįtraukimu klasifikuojant vandenių būklę (1.4.2 punktas).

VII priedas

Komisija Lenkijos Respublikai priekaištuoja dėl to, kad pastaroji netinkamai perkėlė VII priedo A dalies 7.2-7.10 punktus, nes nuostatos dėl nacionalinės vandens apsaugos programos turi būti atskirtos nuo upės baseino valdymo planų, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2000/60/EB VII priedą. Dėl šios priežasties, Komisijos nuomone, nacionalinės teisės nuostatų, kurias Lenkijos valdžios institucijos įtvirtino siekdamos perkelti į vidaus teisę minėtos direktyvos 11 straipsnį, nepakanka, kad būtų užtikrintas VII priedo 7.2-7-10 punktuose numatytų reikalavimų perkėlimas.

⁽¹⁾ OL L 327, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 5 t., p. 275.